

និហ្វែទីត ១៧-១៩
(ថ្ងៃទី ២៨ ខែ កញ្ញា-ថ្ងៃទី ១១ ខែ តុលា)

តើយើងអាចដកពិសោធព្រះចេញនៃការប្រោស ឲ្យជារបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយរបៀបណា ?

នៅ ក្នុងការងារបម្រើរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដល់
ពួកសាសន៍និហ្វែ
ទ្រង់បានបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏
អស្ចារ្យ និងព្រះចេស្តានៃការប្រោសឲ្យ
ជារបស់ទ្រង់ដល់អស់អ្នកដែលបានមក
កាន់ទ្រង់ ។ តើយើងអាចរៀនអ្វីខ្លះចេញ
ពីបទពិសោធន៍របស់ពួកសាសន៍និហ្វែ
ជាមួយនឹងព្រះអង្គសង្គ្រោះ ?

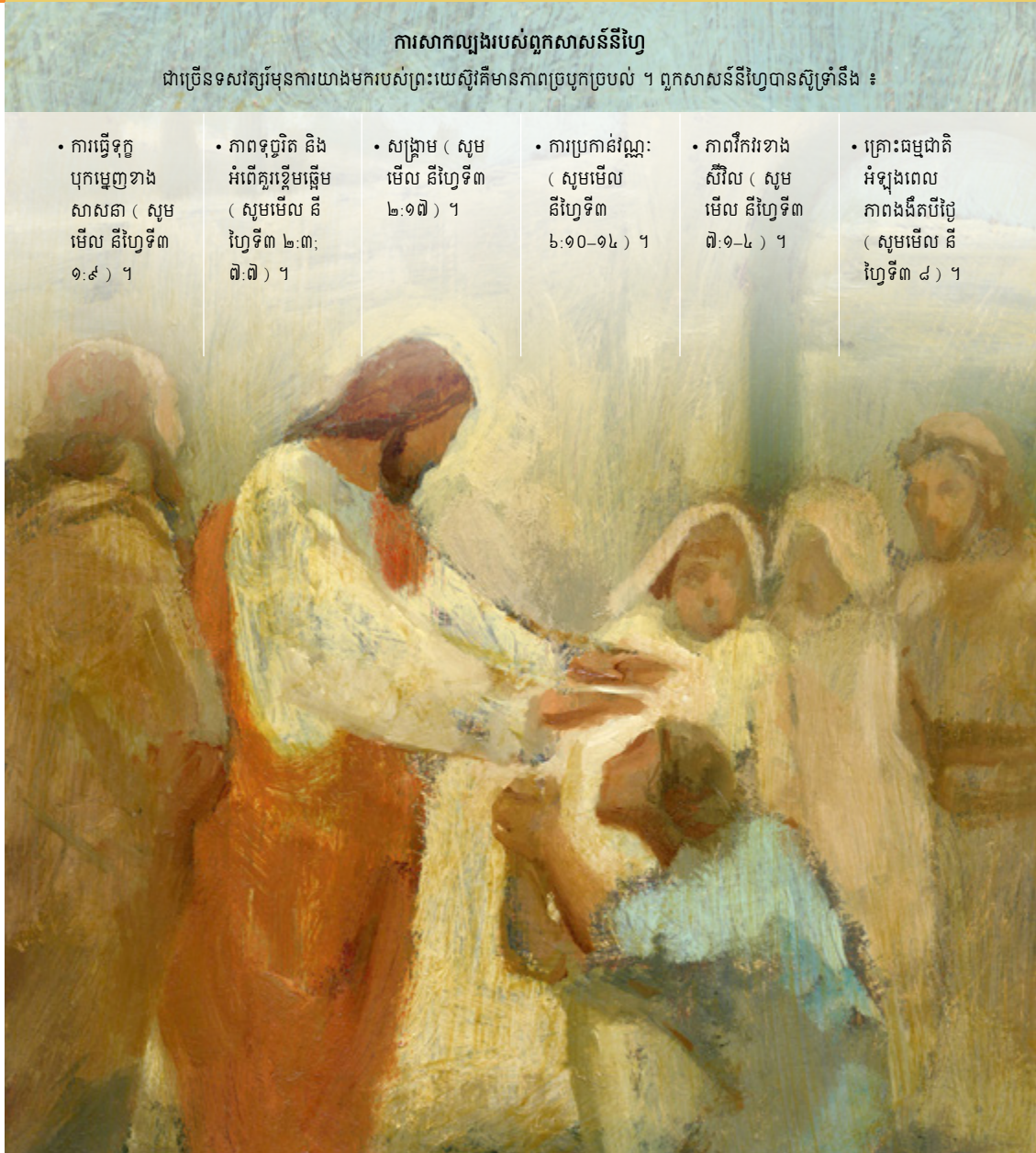
ការពិភាក្សា

- ប្រសិនបើបងប្អូនស្ថិតនៅក្នុងចំណោម
ពួកសាសន៍និហ្វែ តើបងប្អូននឹងទទួល
សូមព្រះអង្គសង្គ្រោះឲ្យប្រោសឲ្យជាអ្វី
ដែរ ? តើបងប្អូននឹងទទួលប្រាប់ទៅកាន់
ទ្រង់ដូចម្តេច ?
- ដូចជាពួកសាសន៍និហ្វែដែរ តើបងប្អូន
អាចមកកាន់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយដក
ពិសោធន៍សេចក្តីស្រឡាញ់ និង
ព្រះចេស្តានៃការប្រោសឲ្យជារបស់
ទ្រង់ដោយរបៀបណានៅក្នុងជីវិតរបស់
បងប្អូន ?
- តើនៅពេលណាដែលបងប្អូនមាន
អារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ? តើបងប្អូនមាន
អារម្មណ៍នោះដោយរបៀបណាដែរ ?

ការសាកល្បងរបស់ពួកសាសន៍និហ្វែ

ជាច្រើនទសវត្សរ៍មុនការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងពេលប្រកបរបស់ ។ ពួកសាសន៍និហ្វែបានស្ម័គ្រចិត្តនឹង ៖

- ការធ្វើទុក្ខ
បុកម្នេញខាង
សាសនា (សូម
មើល និហ្វែទីត
១:៩) ។
- ភាពទុក្ខវិក និង
អំពើគួរខ្លឹមឆ្អើម
(សូមមើល និ
ហ្វែទីត ២:៣;
៧:៧) ។
- សង្គ្រាម (សូម
មើល និហ្វែទីត
២:១៧) ។
- ការប្រកាន់វណ្ណៈ
(សូមមើល
និហ្វែទីត
៦:១០-១៤) ។
- ភាពកែវខាង
សិរីល (សូម
មើល និហ្វែទីត
៧:១-៤) ។
- គ្រោះធម្មជាតិ
អំឡុងពេល
ភាពងងឹតបីថ្ងៃ
(សូមមើល និ
ហ្វែទីត ៨) ។

ការងារបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់ពួកសាសន៍និហ្វែ

ពេលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានយាងមកដល់ពួកសាសន៍និហ្វែ ទ្រង់បានអញ្ជើញពួកគេទាំងអស់គ្នាដែល « រងទុក្ខដោយហេតុ
ណា » (និហ្វែទីត ១៧:៧) ឲ្យមក ហើយបានការប្រោសឲ្យជា ។ ការអញ្ជើញរបស់ទ្រង់គឺលើសពីការសាកល្បង
បច្ចុប្បន្នរបស់ពួកសាសន៍និហ្វែទៅទៀត ។ វាអនុវត្តចំពោះប្រទេសដែលមើលឃើញ និងមើលមិនឃើញ ដែលពួកសាសន៍
និហ្វែអាចមានអស់ពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេ ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រោសឲ្យ « គ្រប់គ្នា » បានជាសះស្បើយ (និហ្វែ
ទីត ១៧:៩) ហើយបានផ្តល់ការងារបម្រើដល់ពួកគេ « ម្តងម្នាក់ៗ » (និហ្វែទីត ១៧:២១) ។